

έντυπο δρόμου
τεύχος 2
3/10

**πατρίδα μας
είναι εκεί
που μισήσαμε!**

ΜΠΑΤΣΟΙ στήσαν καρτέρι
σε δυο δραπέτες-ληστές για να τους «φάνε»...

**ΣΤΗΣΑΝ ΚΑΡΤΕΡΙ
ΓΙΑ ΝΑ ΣΚΟΤΩΣΟΥΝ!!**

Με πρόσχημα το νόμο και την τάξη

Shoot to kill!

Και πυροβολώντας στο ψαχνό
ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ έναν μετανάστη εργάτη
που έτρεξε να γλιτώσει...
ΡΙΧΝΟΝΤΑΣ ΣΦΑΙΡΕΣ ΣΤΟ ΨΑΧΝΟ
ΤΟΝ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΑΝ
ΠΥΡΟΒΟΛΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΠΙΣΩΠΛΑΤΑ

Και η επιχείρηση κρίθηκε
από ' αφεντικά τους επιτυχημένη
Συλλήψαμε δυο «επικίνδυνους
εγκληματίες» λένε
Τον περάσαμε για έναν απ' αυτούς, λένε
Μηδέχτηκε σε διασταυρούμενα πυρά, λένε
Παράπλευρο θύμα, λένε...

NOTES FROM THE ANTIFAS

Αυτό το έντυπο είναι μια έκδοση
της *antifascist action* -
συνέλευση δυτικών προαστίων.
Σημειώσεις ενάντια στο νέο ολο-
κληρωτισμό και τα παράγωγά του.
Σημειώσεις για τις αντιφασιστικές
κοινότητες και τις συνειδήσεις...

Για ηλεκτρονική επικοινωνία:
antifascistaction.west@yahoo.gr

Κανείς δεν είναι αθώος και Shoot to kill
Έτσι ξηγούνται οι μαφιόζοι
της ελληνικής αστυνομίας
Επιβάλλουν το συμμορίτικο νόμο τους
με σφαίρες πισώπλατα
Και όσοι θέλουν να ενταχθούν στη
μπάτσικη συμμορία το ξέρουν καλά:

**Μπάτσος δολοφόνος δε γεννιέσαι
ΓΙΝΕΣΑΙ...**

(και) στη Γαλλία τρώγονται για εθνική ενότητα

Πριν λίγο καιρό στη Γαλλία, με πρόταση του προέδρου Σαρκοζί και υπό την αιγίδα του υπουργείου εθνικής ταυτότητας και μετανάστευσης (να υπάρχει και τέτοιο!), πραγματοποιήθηκε ένας κύκλος συζητήσεων περί της «γαλλικής εθνικής ταυτότητας». Ο διάλογος αυτός, αποσκοπούσε στο να απαντήσει σε δύο βασικά ερωτήματα: «Τι σημαίνει σήμερα να είσαι γάλλος;» και «Ποια ακριβώς είναι η συμβολή της μετανάστευσης στη γαλλική εθνική ταυτότητα;». Αυτός ο διάλογος περί εθνικής ενότητας τελείωσε και χαρακτηρίστηκε, από τους ίδιους τους συντελεστές του, άκαρπος. Φαινομενικά δεν είχε κανένα αποτέλεσμα, **στην πραγματικότητα, όμως, την έκανε τη δουλειά του.** Με αφορμή αυτή τη συζήτηση ακούστηκαν και γράφτηκαν πολλά για τους μουσουλμάνους μετανάστες με γαλλική υπηκοότητα που «δεν αισθάνονται γάλλοι» και για την «προβληματική ενσωμάτωσή» τους στη γαλλική κοινωνία. Και άλλα τόσα που, εδώ και χρόνια, λέγονται για το πόσο «επικίνδυνοι, φανατικοί και εν δυνάμει τρομοκράτες» είναι οι μουσουλμάνοι. **Μην ξεχνάμε ότι στο όνομα αυτής της «εν δυνάμει τρομοκρατίας» διεξάγεται ο πό-**

λεμος σε αφγανιστάν, πακιστάν και στον οποίο, φυσικά, συμμετέχει και η γαλλία.

Έτσι, βρέθηκε και η κατάλληλη ευκαιρία για να επανέρθει στο προσκήνιο το θέμα για την απαγόρευση της μπούργκας στη γαλλία. Ήδη από το 2004, έχει απαγορευτεί στα σχολεία και τώρα προτείνεται να απαγορευτεί σε όλους τους δημόσιους χώρους. Μάλιστα, για όσες γυναίκες (συμπεριλαμβανομένων και των συζύγων τους) δεν «συμμορφωθούν», προβλέπεται η μη παροχή κάρτας διαμονής και υπηκοότητας, καθώς δε θα πληρούν το κριτήριο της «ενσωμάτωσης» στη γαλλική κοινωνία. Γιατί η μπούργκα, λένε οι υποστηρικτές αυτής της πρότασης, «αντιτίθεται στις αξίες, στις παραδόσεις, στην ηθική και στις συμπεριφορές της γαλλικής κοινωνίας» και ότι οι μουσουλμάνοι που, και καλά, «υποχρεώνουν» τις γυναίκες τους να τη φορούν, «προσβάλλουν τη δημοκρατία και το δυτικό πολιτισμό».

Βέβαια, ο ίδιος περίφημος, λαμπρός και ανώτερος δυτικός πολιτισμός είναι αυτός που βουλιάζει βάρκες με μετανάστες, που βάζει φωτιές σε καταυλισμούς, που βιάζει γυναίκες στα απανταχού κωλόμπαρα... Ναι, για αυτόν τον πολιτισμό μιλάμε! Που μπορεί να επιλέγει πότε και από ποιον θα «προσβληθεί» και ποια «δικαιώματα» αφορούν ποιους κάθε φορά... Που μπορεί να επικαλείται την δήθεν «ανωτερότητα» του για να χαρακτηρίζει τους μετανάστες «απολίτιστους» και να τους επιβάλει (δια ροπάλου φυσικά) τις «αξίες» του. Και που, εν τέλει, μπορεί να χρησιμοποιείται για να καλλιεργεί το ρατσισμό, την ισλαμοφοβία και ό,τι άλλο περιλαμβάνει το εγχειρίδιο του καλού ακροδεξιού στο κεφάλαιο «περί εθνικής ενότητας».

«Έλληνες τώρα θα αποδείξω-
μεν εάν είμεθα άξιοι των
προγόνων μας και της ελευ-
θερίας, την οποίαν μας εξη-
σφάλισαν οι προπάτορές μας.

Όλον το Έθνος ας εγερθή
σύσσωμον, αγωνισθήτε διά
την Πατρίδα, τας γυναίκας,
τα παιδιά σας, και τα ιεράς
μας παραδόσεις».

Ι. Μεταξάς
28-10-1940

δηλώσεις «επιφανών ανθρώπων»

Δεν περιμέναμε το διάγγελμα του πρωθυπου-
γού γιόργου για να καταλάβουμε το πνεύμα
των καιρών. Εδώ και μήνες ακούμε για την
κρίση, το δημόσιο χρέος, ότι δεν υπάρχει σάλιο
και άλλα τέτοια όμορφα γαρνιρισμένα με «την
πατρίδα που χρειάζεται θυσίες» και με την
ανάγκη για εθνική συναίνεση...

Αξίζει όμως τον κόπο να δούμε τους συμβολι-
σμούς που χρησιμοποίησε ο πρωθυπουργός
στο διάγγελμα γιατί έμοιαζε περισσότερο με πο-
λεμικό ανακοινωθέν παρά με περιγραφή της κα-
τάστασης και πιθανές λύσεις για την έξοδό του
ελληνικού κράτους από την κρίση.

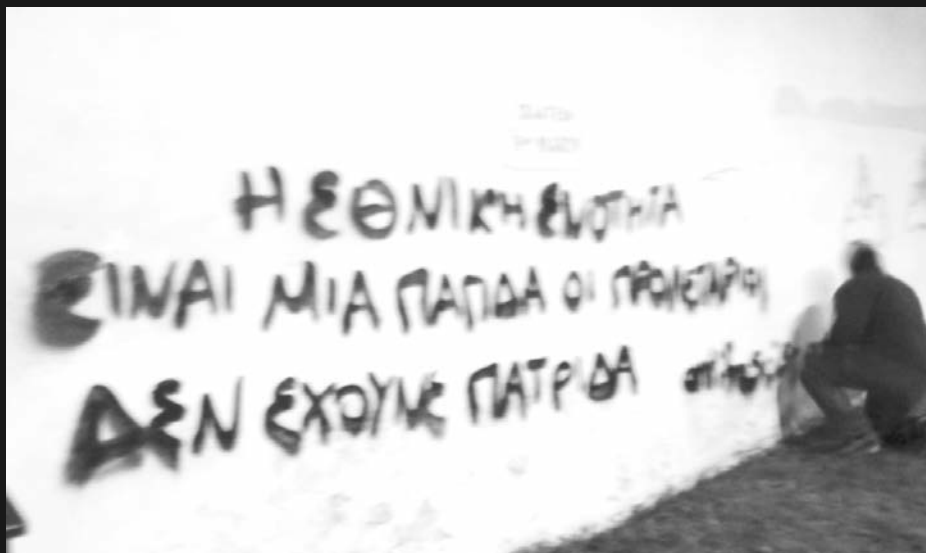
Πρώτα ζήτησε εθνική ενότητα. Απολαύστε τον:
«Σας καλώ να συστρατευθούμε όλοι μαζί για να
πετύχουμε. Με ενότητα, που είναι σφυρηλατη-
μένη σε μια Εθνική Κοινωνική Συμφωνία.

Έχουμε απαξιώσει τις τεράστιες δυνατότητες
που έχει αυτός ο τόπος, η Ελλάδα, ο Ελληνι-
σμός...».

Και αφού καθάρισε με την εθνική ενότητα είπε
και το μυστικό:

«... δεν έχουμε την πολυτέλεια και τα περιθώρια
για μικροδιευθετήσεις. Δεν έχουμε τα περιθώ-
ρια να αντέξουμε παρατεταμένα μπλόκα, απερ-
γίες και στάσεις ...»

Να το κάνουμε λιανά; Ο πρωθυπουργός είπε
πάμε όλοι μαζί, ζήτω το έθνος, κομμένες οι
απεργίες και οι διεκδικήσεις, αν δεν έχουμε δεν
σας πληρώνουμε, δηλαδή: « **εθνική ενότητα και
ξερό ψωμί, σκάστε και δουλέψτε, η πατρίδα
χρειάζεται θυσίες**». Και όλα αυτά με μια θεατρι-
κότητα, λίγη σοσιαλιστική μελαγχολία και λίγο
εθνικιστική έπαρση.

Καμιά έκπληξη. Το έχουμε ξαναπεί ότι ο εθνικισμός και ο πατριωτισμός είναι ιδεολογίες που όποτε χρειάζεται το κράτος τις χρησιμοποιεί σαν όπλα απέναντι στην εργατική τάξη.

Ωραίο το παραμύθι με την πατρίδα και τις θυσίες αλλά δεν έχει δράκο. Η τουλάχιστον η κρίση και το δημόσιο χρέος δεν είναι αρκετά για αυτό το ρόλο. Πρέπει να υπάρχει και ένας πιο υλικός εχθρός. Κάποιος-οι που να μπορεί το ελληνικό κράτος να τον δείξει με το δάχτυλο και να πει: να οι εχθροί τις πατρίδος»...

Και εδώ «βγαίνει» πάλι ο πρωθυπουργός (στο ίδιο διάγγελμα):

«Σήμερα η Ελλάδα βρίσκεται στο κέντρο κερδοσκοπικού παιχνιδιού που έχει στόχο το ευρώ. Εθνικό χρέος να ακυρώσουμε τις προσπάθειες που γίνονται να σπρώξουν τη χώρα στο γκρεμό.

Το διακύβευμα για την Ελλάδα είναι ξεκάθαρο: Αφορά κυριαρχικά μας δικαιώματα. Ως Έλληνας, ως πατριώτης θέλω να τους διαψεύσουμε».

Δηλαδή οι «εχθροί κερδοσκόποι» επιτίθενται μέσω του ευρώ στο ελληνικό κράτος. Και για την ώρα αυτοί οι εχθροί μπορεί να μην έχουν κρατική υπόσταση, αλλά αυτό είναι το πιο εύκολο. Πουλιάει (το ελληνικό κράτος) εθνική απειλή, στρώνει το έδαφος σήμερα, για να ρθούν αύριο να «δείξουν» τον όποιο εχθρό. Και να ρθούν μετά να μας πουν «σκάσε και πέθανε, για την πατρίδα, τον ελληνισμό κλπ, κλπ...» Αυτά είπε ο πρωθυπουργός λεπόν. Να σκάσουμε και να δουλεύουμε ακόμη και τσάμπα και να είμαστε έτοιμοι να πεθάνουμε για την πατρίδα....

Ρε ουουουουουουστ...

ἰθαγένεια: ἡ ατυχία του να είσαι Ἕλληνας σε νέες περιπέτειες ἢ πατρίδα μας (πάντα

Πολύς λόγος γίνεται για το νομοσχέδιο για την ιθαγένεια. Κι επειδή όπου νά' ναι, θα μας κάνουν να πιστέψουμε πως «πρόκειται για το πιο ριζοσπαστικό πράγμα που έχουν δει τα μάτια μας», ν' αναφέρουμε στα γρήγορα τι ΔΕΝ περιλαμβάνει:

-το νομοσχέδιο δεν διαγράφει δυο δεκαετίες ολοκληρωτικού ταξικού πολέμου, από τη μεριά των αφεντικών κάθε είδους και με-γέθους:

Μέχρι πρότινος, το σλόγκαν των αφεντικών ήταν η «ισχυρή Ελλάδα». Αυτή ακριβώς η φράση περιείχε μέσα της όλη τη βία και την άγρια εκμετάλλευση του βαλκανικού προλεταριάτου, είτε εντός των ελληνικών συνόρων, είτε εκτός. Περιείχε ναρκοπέδια στα σύνορα, χωράφια και οικοδομές, σπίτια και bar, όπου ένα μεγάλο μέρος των ντόπιων επιβεβαίωνε την ταξική και κοινωνική του «ανωτερότητα». Με λεφτά και μπάτσους, με υποτιμητικά βλέμματα και βιασμούς.

Το να έρχεται μια κυβέρνηση σήμερα και να λέει πως ολ' αυτά παραγράφονται, δεν σημαίνει τίποτα άλλο από την προσπάθεια τους ν' ακυρωθεί εκείνο το στοιχείο που είναι «το νευρικό μας σύστημα»: η ταξική μνήμη και το μίσος μας, για όλα όσα έχουν υποστεί (και συνεχίζουν να υφίστανται) οι προλετάριοι, άντρες και γυναίκες, που έχουν περάσει απ' αυτό το μέρος.

-το νομοσχέδιο είναι μια ακόμα θανατική καταδίκη για τους μετανάστες / πρόσφυγες πολέμου από το Αφγανιστάν, το Ιράκ, τη Σομαλία (και ο κατάλογος δεν έχει τέλος...)

Την ίδια στιγμή που το ελληνικό κράτος (λέει ότι) παραχωρεί κάποια περιορισμένα «δικαιώματα» σε μετανάστες που έχουν κλείσει πολλά χρόνια εδώ, αφήνει απ' έξω πολλούς/ες άλλους/ες. Το «μηδενική ανοχή στη λαθρομετανάστευση» έχει γίνει τόσο κοινότυπο που έχει φτιάξει ήδη μια κατηγορία προλεταρίων, που το μόνο τους «δικαίωμα» είναι ν' αποφασίσουν αν «θέλουν» να πεθάνουν από βόμβες στις χώρες τους ή να τους πνίξουν σε κανά σαπιοκάραβο εδώ.

-το νομοσχέδιο δεν είναι «αντιρατσιστικό»

Δυο δεκαετίες ρατσισμού δεν ξεπλένονται επειδή κάποιες χιλιάδες μετανάστες θα γίνουν (μετά από χρόνια) «έλληνες πολίτες». 'Αλλωστε ξέρουμε κι άλλους τέτοιους, που καμιά ιθαγένεια δεν τους «σώζει»: τους λένετσιγγάνους και «μειονοτικούς» και εισπράτουν σταθερά την απαξίωση των «καθώς πρέπει». Το πιο ακατάλληλο μέρος για να παλέψει κανείς το ρατσισμό, είναι το κοινοβούλιο και οι δοσοληψίες κορυφής που γίνονται εκεί.

και παντού) είναι εκεί που μισήσαμε!

Αλλά τί περιλαμβάνει τελικά αυτό το νομοσχέδιο; **Είναι ένας ελληνικός ύμνος στον «νόμο και την τάξη»:** για να έχεις ελπίδες να «γίνει έλληνας» ένας μετανάστης δεν θα πρέπει να έχει καταδικαστεί για μια σειρά αδικήματα, όπως το «αντίσταση κατά της αρχής... Σούζα (και ξύλο) μπροστά στην αστυνομία, μιας και ξέρουμε πόσο «αγαπάνε» τους μετανάστες οι μπάτσοι.

Είναι ένας ύμνος στον εθνοκεντρισμό: απαιτεί ο μετανάστης να έχει αφομοιώσει τις ελληνικές «αξίες» και να το αποδείξει με τεστ γνώσεων, που δεν θα περνούσαν ούτε οι μισοί (και λίγους λέμε) ντόπιοι. **Απαγορεύεται να είναι μουσουλμάνος,** γιατί αυτούς το ελληνικό κράτος, όχι μόνο τους θεωρεί πρόβλημα εντός Ελλάδας, αλλά (μαζί με τους συμμάχους του) τους σκοτώνει κι εκτός.

Το νομοσχέδιο επιχειρεί να νομιμοποιήσει κάθε σκατόψυχο σπαδό του «ελληνικού αίματος»:
Χουντόγεροι και παπαδες, ναζί και «καθώς πρέπει», νομίζουν πως βρήκαν την κατάλληλη ευκαιρία για να βγουν απ' τις τρύπες τους και να ρίξουν χολή στους μετανάστες εργάτες. Να το πούμε όσο πιο απλά γίνεται; **ΠΑ-ΚΕ-ΤΟ** τρώνε και έτσι θα συνεχίσουν, μέχρι να γίνουν άνθρωποι (που δεν γίνεται, αλλά έτσι το λέμε)!

Τελικά αυτό το νομικό κατασκεύασμα αφορά ελάχιστες χιλιάδες μετανάστες και εκατοντάδες χιλιάδες ομογενείς. **Το ελληνικό κράτος περνάει ένα ουσιαστικά ρατσιστικό νόμο**, παρουσιάζοντας τον σαν την «τελειότητα της κοινωνικής ενσωμάτωσης των μεταναστών»... Και με την ευκαιρία, κάνει και μια επανάληψη των «βασικών» στοιχείων της εθνικής ενότητας.

Αλλά σε πείσμα όλων των κρατικών υπαλλήλων και των φασιστών τους, αυτή η κοινωνία είναι πολυεθνική. **Κι όσοι κάνουν πως δεν το καταλαβαίνουν, εκτός απ' το ότι θα μας βρουν μπροστά τους, μπορούν άνετα να πάνε στο διάβολο!** (Κάθε «βοήθεια» προς αυτή την κατεύθυνση δεκτή.)

[illegible]

«24 ώρες χωρίς εμάς»! Αυτό είναι το όνομα της καμπάνιας που καλεί την 1η Μαρτίου τους μετανάστες εργάτες, σε Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία και Ελλάδα, ν' απέχουν από κάθε οικονομική δραστηριότητα εκείνη τη μέρα. Η ιδέα μιας τέτοιας κίνησης είχε ξεκινήσει από γαλλικές οργανώσεις το 2005, ενάντια σε ένα νομοσχέδιο που προέβλεπε ανάμεσα σε άλλα, ότι η κυβέρνηση θα μπορούσε να επιλέγει ποιοι μετανάστες θα παραμένουν στη χώρα, ανάλογα με τα σωματικά τους (και άλλα) προσόντα. Νόμος φασιστικής έμπνευσης, δηλαδή. Επιπλέον η δήλωση του Γάλλου υπ.εσωτερικών την ίδια περίοδο, ότι «ένας Άραβας δεν είναι πρόβλημα αλλά πολλοί Άραβες είναι», έκανε πέρα από σαφές ότι στις μέρες μας, ο ρατσιστικός λόγος συμβαδίζει μια χαρά με την επίσημη κρατική πολιτική.

Από το 2005 έχουν συμβεί πολλά στην Ευρώπη όσον αφορά τον πόλεμο εναντίον των μεταναστών και όλα ήταν προς το χει-

ρότερο για αυτούς: απελάσεις, πεσίματα σε καταυλισμούς, νεκροί στις ακτές της μεσογείου, υποτίμησή, είτε αυτή αφορά το δημόσιο λόγο, είτε τη ζωή τους στα όποια κάτεργα. Όλ' αυτά ορίζουν επαρκώς την πραγματικότητα.

Όσον αφορά λοιπόν τη φετινή διοργάνωση δεν γνωρίζουμε πως θα κινηθούν και τι λένε οι ξένοι διοργανωτές, αλλά να δώσουμε μια ιδέα από το πώς θα συμμετέχουν οι Έλληνες αντίστοιχοι. Οι Έλληνες (αριστεροί) διοργανωτές ας πούμε, μέσα από μια κυρίως ιντερνετική προπαγάνδα (της τελευταίας στιγμής) καλούν τους ξένους εργάτες απλά να μη κάνουν συναλλαγές αυτή τη μέρα. «Μη ψωνίζετε» τους λένε με άλλα λόγια. Τόσο ανέξοδα και ανέντιμα. **Και αυτό αντί του να αναδείξουν ότι η μαζική τους αποχή από το μάζεμα των καλλιεργείων, το φύλαγμα των παιδιών, τις μεταφορές, την καθαριότητα, τις οικοδομές, της εργασίας τους ουσιαστικά** (που είναι ο πραγμα-

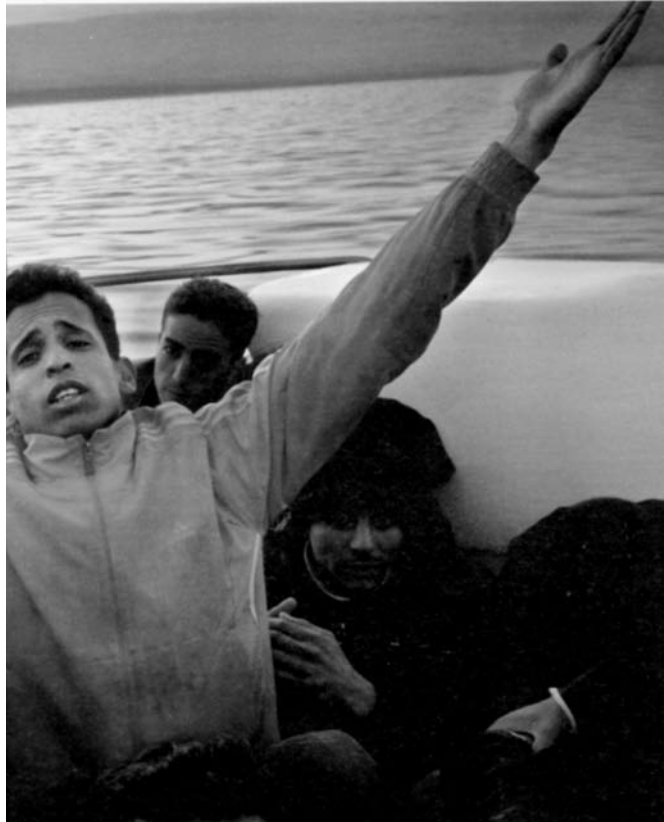
Στις 3 Ιανουαρίου μετανάστες αλιεργάτες στη Νέα Μηχανιώνα Θεσσαλονίκης, ξεκίνησαν απεργία με αφορμή την απόφαση των πλοιοκτετών να τους μειώσουν τους μισθούς κατά 60%, επικαλούμενοι την οικονομική κρίση. Πρόκειται για μετανάστες που βρίσκονται στην Ελλάδα από το 1984, έπειτα από διακρατική συμφωνία με την Αίγυπτο. Η δουλειά τους θεωρείται από τις πιο σκληρές και χειρότερα αμειβόμενες και επικρατούν συνθήκες που ελάχιστοι ντόπιοι θ' άντεχαν.

Παράλληλα για να βοηθήσουν τις διεκδικήσεις και τα αιτήματά τους, προχώρησαν στην σύσταση αυτόνομου σωματείου, μιας και το

τικός πλούτος αυτού του κόσμου), **θα επέφερε πραγματικά πλήγμα σε αυτό το κωλοσύστημα.**

Επιπλέον βιάζονται να ξεκαθαρίσουν, κατηγορηματικά, την μη διοργάνωση πορειών καθώς και τον «ειρηνικό» χαρακτήρα των όποιων εκδηλώσεων γίνουν. Που πιθανώς και αυτές θα πραγματοποιηθούν σε τίποτα κυριλέ πολυχώρους με ομιλητές πανεπιστημιακούς, δημοσιογράφους και λοιπούς ευαίσθητους. Τύπους δηλαδή που καταναλώνουν όπως και η υπόλοιπη κοινωνία την υποτιμημένη εργατική δύναμη των μεταναστών. Ίσως γι' αυτό να περιορίζουν τόσο τις κινητοποιήσεις: ποιός θα έκανε τις δουλειές στο σπίτι;

Τελικά το «24 ώρες χωρίς εμάς» φιλοδοξεί στην (καλύτερη περίπτωση) να γίνει μια συμβολική γιορτούλα της αριστεράς, απ' αυτές που συνηθίζει εδώ και χρόνια. Καμία σχέση με τους μετανάστες εργάτες και την οξυμένη κοινωνική πραγματικότητα που αντιμετωπίζουν...

προηγούμενο ήταν αποκάλυπτα με τη μεριά των αφεντικών.

Προχώρησαν στον αποκλεισμό του λιμανιού της Νέας Μηχανιώνας με σκοπό να εμποδίσουν τους πλοιοκτήτες να αποπλεύσουν με τα καΐκια τους και πλήρωμα απεργοσπαστών. Οι πλοιοκτήτες, παρόλη τη βία και τις απειλές απόλυσης, δεν κατάφεραν να τους «πείσουν» να γυρίσουν πίσω στην δουλειά. Αντιθέτως όξυναν το κλίμα και την αποφασιστικότητα των απεργών: οι μετανάστες πραγματοποίησαν πορεία προς το Δημαρχείο και το Λιμεναρχείο της περιοχής. Ενάντια τόσο στους πλοιοκτήτες, όσο και στο Λιμενικό και τα ΜΑΤ

που βρέθηκαν απέναντί τους, ενώ τοπικό δικαστήριο κήρυξε την απεργία τους παράνομη και καταχρηστική. Τελικά, έπειτα από τρεις καταδικαστικές αποφάσεις, η απεργία τους στις 4/2 κρίθηκε νόμιμη και οι εργοδότες τους βρέθηκαν σ' αδιέξοδο... Και έπεται συνέχεια στις κινητοποιήσεις των αλιεργατών μεταναστών.

Έτσι μια ακόμα φορά αποδείχθηκε πως η εργατική αδιαλλαξία είναι όπλο ενάντια στο καθεστώς που βγάζει λεφτά από την άγρια εκμετάλλευση των μεταναστών εργατών. Ένα σημαντικό μάθημα για το παρόν και το μέλλον...

Είναι όμορφη τελικά η στολισμένη πόλη;;;;

Προχωράς στα στενά, το γιορτινό κλίμα σε συνεπαίρνει, τα λαμπάκια σε κάνουν να νιώθεις ότι ήρθαν τα Χριστούγεννα... Δίπλα σου ένα δίχρονο αγοράκι κλαίει τρομαγμένο. Έχει τρομάξει απ' τη χυδαία μορφή ενός Άγιου Βασίλη αναμένου σε ένα μπαλκόνι. Βλέπεις αυτό το «στολίδι» και καταλαβαίνεις ότι κάτι δεν πάει καλά. Μήπως δεν είναι εκεί απλά για να φωτίζει; Τι σκοπό εξυπηρετεί τελικά; Πρέπει να καταλάβουμε ότι οι προθέσεις του δεν είναι αγνές... Απειλεί με το βλέμμα του, τρομοκρατεί με το ύφος του και μοναδικό σκοπό έχει να αποδείξει ότι αυτό είναι ο κυρίαρχος αυτής της πόλης. Στέκεται και κοιτάει χωρίς τίποτα να τον αγγίζει, έχει την απόλυτη εξουσία στα χέρια του. Εμείς ως συνειδητοποιημένοι νέοι δεν καθόμαστε με τα χέρια σταυρωμένα μπροστά στην κατάσταση αυτή. Μοιράζουμε αυτό το κείμενο για να καταλάβει ο κόσμος τις αξίες απ' τις οποίες πηγάζει η κάθε μας κίνηση και από εκεί και πέρα πράττουμε. Όπως και πέρυσι έτσι και φέτος με νεράντζια και άλλα αντικείμενα βγαίνουμε στους δρόμους και χτυπάμε στη ρίζα το πρόβλημα αυτό. Σβήνουμε όσους άγιους Βασίληδες μπορούμε για να διασφαλίσουμε το δικό μας δικαίωμα να κυκλοφορούμε στους δρόμους. Οι κάτοικοι δεν φάνηκαν να συγκινούνται απ' τις περσινές κινητοποιήσεις και φέτος συνεχίζουν να έχουν άγιους Βασίληδες στα μπαλκόνια τους. Γίνεται μέχρι και τώρα παράκληση να απομακρυνθούν οι φωτεινοί καταπιεστές από τα μπαλκόνια. Εμείς θα πράττουμε με καθαρή συνείδηση τη βούληση του κινήματος χωρίς να υπολογίζουμε το κόστος.

Οι προειδοποιήσεις μας δεν είχαν αντίκρισμα...

Οι φωνές μας δεν εισακουστήκαν...

Για αυτό βγαίνουμε και φέτος στους δρόμους!

Α.Ο.Π.Ε.Σ.Α.Β

Η διπλανή προκήρυξη μοιραζόταν από την «αυτόνομη οργάνωση/προάσπιση ενεργειών σβησίματος Αϊ Βασίλη» (Α.Ο.Π.Ε.Σ.Α.Β.) την περίοδο των Χριστουγέννων.

Όταν πετύχαμε τυχαία τους εν λόγω τύπους, μας είπαν πως εκτός απ' το να μοιράζουν την προκήρυξη, πετάνε νεράντζια σε αγιοβασίληδες που ξεχειλίζουν απ' τα μπαλκόνια των πολυκατοικιών!

Χωρίς άλλα λόγια, λέμε:

μάγκες συνεχίστε τις «βελτιωτικές» προσπάθειες στην πόλη!

graffiti is a crime!

Είναι γνωστό πως το hip hop σαν κουλτούρα, δεν αγγίζει με τον ίδιο τρόπο τους διάσημους ράπτερ με τα ακριβά αμάξια, τις καδένες και τα χρυσαφικά και το μπλαζέ ύφος, με τους φτωχούς νεολαίους των γκέτο, απλά και μόνο επειδή τραγουδάνε την ίδια πάνω – κάτω μουσική (οι μεν στο MTV και οι δε στους δρόμους). Αντίστοιχα το γκράφιτι, το γκράφιτι σαν κουλτούρα, δεν μπορεί παρά να είναι παραβατικό, καθώς έτσι γεννήθηκε και οι γκραφιτάδες δεν έχουν να διηγούνται ατελείωτες ώρες καλλιτεχνικού στοχασμού μπροστά σε καμβάδες ζωγραφικής, αλλά έχουν σαν προσωπική τους ιστορία τα κυνηγητά με τους μπάτσους, τα τρεχαλητά, τις μανούρες με τους «δικός-σου-είναι-ο-τοίχος-και-τον-βάφεις-ρε» τύπους.

Το γκράφιτι έχει πολλές πλευρές που αξίζει τον κόπο να τις σκεφτεί όποιος απλώνει το χέρι του να βάψει ξένες περιουσίες. Είναι ένας τρόπος έκφρασης απόψεων, συναισθημάτων, ένα μέσο για να περάσεις μηνύματα, αλλά επίσης είναι και μια διαδικασία συγκρότησης ταυτότητας για μεγάλο μέρος της νεολαίας (και όχι μόνο). Είναι ένας τρόπος να αντιπαρατεθείς στην πράξη με την ιδεολογία (και πρακτική) της καθαρής και αποστειρωμένης πόλης-βιτρίνας. **Και είναι πραγματικά μαλακία που για κάποιους είναι απλά ένας τρόπος επίδειξης των καλλιτεχνικών τους δυνατοτήτων.**

Η ιδεολογία της πόλης-βιτρίνας, όπου ο καθένας μας είναι εκεί μόνο για να δουλεύει ή να κατανalώνει, ποτέ για να παρέμβει, είναι η ιδεολογία των αφεντικών και των δημάρχων.

Είναι η επανοικοδόμηση της πόλης με κριτήρια την αποξένωση και την παθητικότητα, σύμφωνα πάντα με τη λογική του εμπορεύματος. Είναι σχέδιο οικογενειακού τάφου. Ενάντια σ' αυτή τη συνθήκη, το γκράφιτι είναι ένας απ' τους πολλούς τρόπους να διεκδικούμε στην πράξη (και όχι νομικά) το δικαίωμα να παρεμβαίνουμε στο περιβάλλον στο οποίο κινούμαστε, να το διαμορφώνουμε σύμφωνα με τις ανάγκες μας, τις επιθυμίες μας και την αισθητική μας, κόντρα σε αυτούς που σχεδιάζουν την πόλη για μας, χωρίς εμάς κι εναντίον μας.

αστυνομία σκέψης

(facebook και σχολεία)

Στις αρχές Φλεβάρη μια μαθήτρια λυκείου από τα Χανιά, έφαγε αποβολή και μετά από απόφαση του συλλόγου διδασκόντων υποχρεώθηκε ν' αλλάξει σχολείο. Δεν κάπνιζε και δεν ήταν ντυμένη «άσεμνα». Ο λόγος ήταν πως είχε φτιάξει μια σελίδα στο facebook με θέμα «μισώ την διευθύντρια της Χρυσοπηγής» (της περιοχής που βρίσκεται το λύκειο). Σ' αυτή τη σελίδα έγιναν γρήγορα «μέλη» άλλοι εκατό μαθητές και μαθήτριες του σχολείου. Κάποιος/α κηδεμόνας (;) «σφύριξε» το γεγονός στην διεύθυνση και τα πράγματα πήραν το δρόμο τους...

Παρότι δεν γνωρίζουμε την κατάσταση στο σχολείο, δεν έχουμε αμφιβολία πως κινείται στο γνωστό «μέσο όρο» καθηγητικού αυταρχισμού. Της «κανονικότητας» των απαγορεύσεων και των τιμωριών, της επιβολής και των απειλών, που όλοι/ες έχουμε περάσει (ή περνάμε ακόμα). Εξουσιαστική τσογλανιά, για να το πούμε με δυο λόγια. Μια τσογλανιά που φυσικά και δεν «κολώνει» μπροστά στην τεχνολογική εξέλιξη και το internet». **Αντίθετα σε συνεργασία με τους γονείς, εξαπλώνει την επιτήρησή της και εκτός του παραδοσιακού χώρου και χρόνου του σχολείου,**

μέσα απ' τα PC των μαθητών/τριών!

Γιατί οι σελίδες του facebook με τα ονοματεπώνυμα και τις φωτογραφίες των δημιουργών τους, στο παράδειγμα της μαθήτριας είναι σαν να βγαίνει με megáφωνο στην αυλή του σχολείου και να φωνάζει «μισώ την διευθύντρια»! Κι ενώ η μαθήτρια φτιάχνει τη σελίδα, νομίζοντας πως δεν θα εκτεθεί σε αδιάκριτα βλέμματα ρουφιάνων, τελικά κατέληξε χρεωμένη.

Παρόλ' αυτά άξια! **Άξια η οργή της** αλλά άγουρη η μέθοδός της.

[Παλιά που δεν υπήρχε internet ένας απ' τους τρόπους ανάδειξης της δίκαιης οργής των μαθητών, ήταν το μπινελίκι για τους καθηγητές (ή ό,τι άλλο) με spray στους τοίχους του σχολείου. Μια παρέα (ή περισσότερες) γέμιζε το σχολείο με συνθήματα αργά το βράδυ και χαιρόταν μόνο και με την ιδέα της φάτσας του διευθυντή και των καθηγητών, την άλλη μέρα το πρωί. Χωρίς να ξέρουν κίολας από που τους ήρθε!

Ας το έχουν υπόψη τους οι ενδιαφερόμενοι/ες. Ξεκollάς από τον υπολογιστή μ' έναν πραγματικά διασκεδαστικό τρόπο...]